

hjem, eller eventuelt i special- eller observationsskoler eller anden form for anstalt. Unge mellem 18 og 21 år kan ligeledes anbringes i specialskoler.

Efter loven af 28. april 1961 om psykisk helsevern kan en person, der er sindssyg og som efter eget ønske indlægges til behandling på et hospital, tilbageholdes på hospitalet mod sin vilje, dog højst i 3 uger. Beslutning om tvangsindlæggelse af alvorligt sindssyg træffes af vedkommende overlæge og forudsætter, at visse i loven nærmere anførte indikationer foreligger. Beslutningen træffes efter begæring fra pågældendes nærmeste eller fra offentlig myndighed. Betingelserne for at tilbageholde en person, der er tvangsindlagt, på hospitalet er de samme som for at indlægge ham.

Der findes ikke i norsk lovgivning særlige bestemmelser om administrativ frihedsberøvelse af åndssvage eller andre særlig svagt-begavede.

Bestemmelser om forsorg for personer, der misbruger beruselsesmidler, findes i loven af 26. februar 1932 om edruskapsvern og edruskapsnemnder. Efter loven kan personer, der bruger alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler til åbenbar skade for sig selv eller sine omgivelser, af edruskapsnemnden indlægges på hospital til undersøgelse og behandling. Selv om indlæggelsen er sket frivilligt kan en person, der rømmer, bringes tilbage med politiets bistand.

Efter gældende norsk lov er de bestemmelser, der er mulighed for at bringe i anvendelse over for forsømmelige forsørgere og erhvervs- og subsistensløse personer, af strafferetlig karakter og som følge heraf ikke omfattet af lovforslaget, jfr. dettes § 1, stk. 2.

Sverige

Ifølge loven af 29. april 1960 om samhällets vård av barn og ungdom kan barnavårdsnämnden under visse forudsætninger bestemme, at børn og unge under 18 år skal

placeres i plejehjem eller i anstalt. Har forebyggende foranstaltninger vist sig ikke at have den ønskede virkning, kan også unge mellem 18 og 20 år anbringes uden for hjemmet.

Bestemmelser om tvangsindlæggelse af sindssyge findes i loven af 16. juni 1966 om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall. Beslutning om tvangsindlæggelse træffes af overlægen på sygehuset efter begæring fra pårørende eller offentlig myndighed. Er der særlig grund til at tro, at en person er sindssyg, og at han er farlig for sig selv eller andre, kan politiet tage ham i forvaring, ligesom retten kan bestemme, at han skal indlægges til „sluten psykiatrisk vård“. Herefter skal medicinalstyrelsen omgående sørge for, at den pågældende indlægges på et hospital til behandling.

Ifølge loven af 16. juni 1966 om beredande af sluten psykiatrisk vård i vissa fall sidestilles „psykisk abnormitet“ og „psykisk efterblivenhet“ med „psykisk sjukdom“. Herudover findes i loven af 15. december 1967 angående omsorger om visse psykisk utvecklingsstörda bestemmelser om særlig undervisning af „psykisk efterblivna“ m. v.

Efter loven af 27. juli 1954 om nykterhetsvård kan en person, der er hjemfalden til alkoholmisbrug under visse forudsætninger tvangsindlægges i anstalter for alkoholmisbrugere. Beslutning herom træffes af länsstyrelsen efter indstilling fra nykterhetsnämnd eller politiet.

Der findes ikke længere bestemmelser i svensk lovgivning om administrativ frihedsberøvelse af forsømmelige forsørgere.

Tidligere gældende lovgivning om erhvervs- og subsistensløse (lösdrivare) er den 1. januar 1965 blevet erstattet med loven af 4. juni 1964 om åtgärder vid samhällsfarlig asocialitet. Retten kan efter denne lov bestemme, at en person, der er fyldt 20 år og fører et så asocialt liv, at der foreligger åbenbar fare for den almene ordening eller sikkerhed, skal anbringes i en arbejdsanstalt, hvor han kan tilbageholdes i indtil 2 år.